



«ΕΙΝΑΙ ΔΥΣΚΟΛΗ Η ΑΝΑΚΤΗΣΗ ΤΗΣ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΣ ΓΙΑ ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ»

Με συσσώρευση και διόγκωση προβλημάτων στην ελληνική φαρμακευτική αγορά, ξεκίνησε το 2013, με τις επιχειρήσεις να πιέζονται έντονα από τις αυξημένες οφειλές αλλά και την μη σωστή αντιμετώπιση των προβλημάτων αυτών από την Πολιτεία.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ - Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΦΡΟΥΖΗΣ, Πρόεδρος του Συνδέσμου Φαρμακευτικών Επιχειρήσεων Ελλάδος απαντάει στις ερωτήσεις του ΓΙΩΡΓΟΥ ΣΑΚΚΑ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ του ΣΦΕΕ απαντώντας στις ερωτήσεις για την ειδική έκδοση της «Ν» τονίζει την επιδείνωση των συνθηκών στο χώρο του φαρμάκου.

-ΚΥΡΙΕ ΦΡΟΥΖΗ, ΜΕ ΤΗΝ ΕΝΑΡΞΗ ΤΟΥ 2013 ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΘΗΚΕ Η ΑΙΣΘΗΣΗ ΟΤΙ ΜΕ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΟΥ ΕΟΠΥΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΩΝ ΜΕ ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΣΗ, ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΜΕ ΤΙΣ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΠΟΥ ΔΥΝΗΤΙΚΑ ΘΑ ΔΙΟΡΘΩΝΑΝ ΚΑΠΟΙΑ ΚΑΚΩΣ ΚΕΙΜΕΝΑ, Ο ΚΛΑΔΟΣ ΤΟΥ ΦΑΡΜΑΚΟΥ ΣΤΑΔΙΑΚΑ ΘΑ ΑΝΑΚΤΟΥΣΕ ΚΑΠΟΙΕΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΣΤΑΘΕΡΟΤΗΤΕΣ. Η ΕΙΚΟΝΑ ΟΜΩΣ ΔΕΙΚΝΕΙ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΗ. ΤΕΛΙΚΑΣΕ ΠΟΙΟ ΣΗΜΕΙΟ ΒΡΙΣΚΟΜΑΣΤΕ;

«Πραγματικά το τέλος του 2012 με την έγκριση και εκταμίευση της δόσης των 34 και πλέον δισεκατομμυρίων ευρώ από την τρόικα, υπήρχε η εντύπωση ή μάλλον η δέσμευση, πως και ο κλάδος της υγείας θα έχρηζε μιας λογικής και δίκαιης αντιμετώπισης ώστε να καλυφθεί ένα μέρος των διογκωμένων οφειλών των νοσοκομείων και του ΕΟΠΥΥ προς εμάς. Την ίδια στιγμή πιστεύα-

με ότι μετά και την διαπιστωμένη σωρεία λαθών στο τελευταίο δελτίο τιμών του προηγούμενου έτους θα υπήρχαν πολιτικές ενέργειες ώστε να δημιουργηθεί σταδιακά ένα καλύτερο κλίμα, τη στιγμή μάλιστα που το έτος έκλεισε εντός των στόχων που είχαν τεθεί.

Δεν τρέφαμε βέβαια αυταπάτες πως από τη μια στιγμή στην άλλη η κατάσταση θα άλλαζε άρδην, όμως αναμέναμε το αυτονότο: σταδιακή εξόφληση, σωστό δελτίο και μια επικείμενη λειτουργική θετική λίστα. Το γνωρίζετε πολύ καλά πως δεν είχαμε αυτό το αποτέλεσμα».



«Η πολιτική στο φάρμακο πρέπει να βασίζεται και σε απόλυτα νούμερα αλλά και σε κοινωνικά κριτήρια διαβίωσης. Πρέπει να υπάρχει το αντικειμενικό επίπεδο που εξασφαλίζει αξιοπρεπείς συνθήκες περιθαλψής.»

-ΒΡΙΣΚΟΜΑΣΤΕ ΔΗΛΑΔΗ ΑΚΟΜΗ ΠΙΟ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΚΕΙ ΠΟΥ ΞΕΚΙΝΗΣΑΜΕ ΑΦΟΥ ΠΛΕΟΝ ΤΑ ΛΑΘΗ ΣΤΙΣ ΤΙΜΕΣ ΕΧΟΥΝ ΠΑΓΙΩΘΕΙ ΚΑΙ ΦΥΣΙΚΑ ΚΑΙ ΤΑ ΧΡΕΗ ΕΧΟΥΝ ΜΕΓΑΛΩΣΕΙ ΚΙ ΑΛΛΟ. ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΜΟΥ ΠΕΙΤΕ ΤΙ ΣΑΣ ΕΧΕΙ ΚΟΣΤΙΣΕΙ ΑΥΤΟ;

«Θα μπορούσα να παραθέσω νούμερα τα οποία είναι λίγο πολύ γνωστά και για τα χρέη για τις τιμές αλλά και για τα λάθη της νέας θετικής λίστας. Ολα αυτά είναι πάρα πολύ σημαντικά και δυναμιτίζουν το παρόν μας. Όμως, αυτό που αποτελεί ακόμη μεγαλύτερο κόστος δεν είναι το απόλυτα ορατό, οικονομικό κόστος. Είναι η διακύβευση της αξιοπιστίας μας και οι νάρκες που τοποθετούνται στην προσπάθεια να αλλάξουμε το μέλλον.

Δεν είμαι υπερβολικός, αλλά η τακτική να ψηφίζεται ένας νόμος, να λαμβάνεται μια υπουργική απόφαση και σχεδόν άμεσα κατά την εφαρμογή τους να καταστρατηγούνται είναι ότι χειρότερο για τη χώρα ειδικά αυτή τη στιγμή.

Ποιος θα έρθει εδώ και θα επενδύσει κεφάλαιο, χρόνο και ενέργεια, όταν η πρώτη αίσθησή που έχει είναι ότι δεν τηρείται το αυτονότο; Το γεγονός αυτό υπονομεύει κάθε προσπάθεια για τη βελτίωση της οικονομίας και της κοινωνίας. Οι ευρωπαίοι εταίροι μας λαμβάνουν

Συνέχεια στη σελίδα 10



Για το 2013 προβλέπεται η δαπάνη φαρμάκου του Ευρωπαϊού πολίτη των 27 χωρών να είναι υψηλότερη κατά 50% από αυτήν του Έλληνα πολίτη. Για το 2014 χειροτερεύει ακόμη περισσότερο εις βάρος των Ελλήνων ασθενών, επισημαίνει ο πρόεδρος του ΣΦΕΕ.

Συνέχεια από τη σελίδα 8

συνεχώς μηνύματα αποσταθεροποίησης για την Ελλάδα και αυτό έρχεται σε αντίθεση με τις εξαγγελίες για την προσπάθεια επιστροφής της χώρας μας με όπλο την αξιοπιστία και την σταθερότητα σε αναπτυξιακή πορεία και την προσέλκυση των επενδύσεων μετά την ομαλοποίησης της αγοράς».

-ΑΥΤΟ ΓΙΑ ΝΑ ΤΟ ΕΞΕΙΔΙΚΕΥΣΟΥΜΕ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ ΠΟΥ ΕΚΠΡΟΣΩΠΕΙΤΕ, ΠΩΣ ΜΕΤΑΦΡΑΖΕΤΑΙ; ΚΙΝΔΥΝΕΥΟΥΜΕ ΝΑ ΧΑΣΟΥΜΕ ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΜΗΤΡΙΚΕΣ ΠΟΛΥΕΘΝΙΚΩΝ Η ΑΚΟΜΗ ΚΑΙ ΝΑ ΦΥΓΟΥΝ;

«Το να φύγει εντελώς μια εταιρεία από την ελληνική αγορά είναι ένα ενδεχόμενο που ναι μεν υπάρχει αλλά θα έλεγα ότι αυτή τη στιγμή δεν φαίνεται να αποτελεί άμεση στρατηγική. Αυτό που διαπιστώνουμε όμως είναι ότι η παρουσία των εταιρειών με στρατηγική συρρικνώνεται. Και δεν είναι μόνο η μείωση του τζίρου, η οποία με το δραματικό τρόπο που έγινε προκάλεσε έντονες παρενέργειες σε θέσεις εργασίας και σε

πόρους για την ελληνική οικονομία. Είναι κυρίως τα εμπόδια ανάπτυξης που μπαίνουν στη δραστηριότητάς μας, λόγω της εμμονής να μένουν τα σύνορα κλειστά για νέα φάρμακα και καινοτόμες θεραπείες.

Δυστυχώς τα μηνύματα που λαμβάνουμε από τις μητρικές μας είναι, ότι όσο η χώρα δεν δείχνει στοιχεία αποκατάστασης της φερεγγυότητάς της, ειδικά σε καιρούς διεθνούς αστάθειας και μεταβλητότητας των αγορών, η ανάκτηση της εμπιστοσύνης για επενδύσεις είναι δύσκολη. Και το έχουμε δει και πρακτικά όταν θυγατρικές πολυεθνικών της ευρωπαϊκής γειτονιάς μας ενισχύονται και αποκτούν δυναμικό ρόλο κι εμείς απλά παλεύουμε για τη συντήρησή μας. Δυστυχώς φαινόμαστε ως οι αδύναμοι κρίκοι οι οποίοι δεν εμφανίζουμε καμία τάση για αλλαγή».

-ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΝΤΑΣ ΣΤΟ ΘΕΜΑ ΤΩΝ ΟΦΕΙΛΩΝ, ΘΑ ΗΘΕΛΑ ΝΑ ΕΠΑΝΑΛΑΒΕΤΕ ΤΑ ΥΨΟΣ ΑΥΤΩΝ, ΜΙΑ ΚΑΙ ΟΠΩΣ ΕΙΠΑΤΕ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΜΙΑ ΠΑΡΑΜΕΤΡΟ ΠΟΥ ΔΥΝΑΜΙΤΙΖΕΙ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΚΑΙ ΦΥΣΙΚΑ ΚΑΙ ΤΗ ΦΕΡΕΓΓΥΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ.

«Μια και τοποθετείτε και πάλι το θέμα

“φερεγγυότητα και εξοφλήσεις” να σημειώσω ότι ο νόμος (ΠΔ 113/2010) ορίζει αποπληρωμή των οφειλών του Δημοσίου κάθε 90 ημέρες. Αυτό όχι μόνο δεν ισχύει αλλά έχουμε ξεπεράσει κάθε επίπεδο ανοχής. Ειδικότερα τα Νοσοκομεία του ΕΣΥ έχουν ανεξόφλητες οφειλές οι οποίες εκκρεμούν από το 2011 και ανέρχονται με τέλος του 2012 σε 1δισ. ευρώ, ενώ ο ΕΟΠΥΥ από το 2011 αλλά και για παλαιότερα χρέη του ΙΚΑ έχει συνολικές οφειλές, οι οποίες αντιστοιχούν σε 800 εκατ. ευρώ. Επιπλέον, τα στρατιωτικά νοσοκομεία έχουν να πληρώσουν από το 2008 και πλέον το χρέος τους ανέρχεται σε 150 εκατ. ευρώ. Είμαστε, δε, ο μοναδικός κλάδος με σχεδόν μηδενικές εισπράξεις από τον ΕΟΠΥΥ σε αντίθεση με όλους τους υπόλοιπους παρόχους που έχουν πληρωθεί έως και 9 - 10 μήνες για το 2012.

Και όλα αυτά συμβαίνουν ενώ τα χρήματα, όχι για το σύνολο των οφειλών αλλά για σημαντικό μέρος αυτών, υπάρχουν».

Συνέχεια στη σελίδα 12

«Είμαστε ο μοναδικός κλάδος με σχεδόν μηδενικές εισπράξεις από τον ΕΟΠΥΥ σε αντίθεση με όλους τους υπόλοιπους παρόχους που έχουν πληρωθεί έως και 9 - 10 μήνες για το 2012.»

«Η πρόβλεψη για δαπάνη στο 1% του ΑΕΠ είναι προαναγγελία καταστροφής. Η πολιτική στο φάρμακο πρέπει να βασίζεται και σε απόλυτα νούμερα αλλά και σε κοινωνικά κριτήρια διαβίωσης. Πρέπει να υπάρχει το αντικειμενικό επίπεδο που εξασφαλίζει αξιοπρεπείς συνθήκες περίθαλψης.»

Συνέχεια από τη σελίδα 10

- ΠΙΣΤΕΥΕΤΕ ΟΤΙ ΜΠΟΡΕΙ ΚΑΤΙ ΝΑ ΑΛΛΑΞΕΙ;

«Φυσικά και το πιστεύω. Και όχι μόνο εγώ. Πρέπει να σημειώσω ότι δεν είναι η μείωση του ΑΕΠ που εμποδίζει τόσο την ανάπτυξη αλλά το γεγονός ότι δεν δείχνουμε ότι θέλουμε να αλλάξουμε ενώ μπορούμε. Μάλιστα το χαμηλό του ΑΕΠ θα αποτελούσε και κίνητρο σε ένα βαθμό αφού έχουμε μεγαλύτερα περιθώρια ανόδου απ' ό,τι για παράδειγμα το Λουξεμβούργο που διαθέτει υψηλότερο κατά κεφαλήν ΑΕΠ. Απλά χρειάζεται να έχει πείσει η χώρα ότι έχει σκοπό να πάει προς τα πάνω και όχι προς τα κάτω. Όμως δεν το έχουμε κάνει. Πρέπει να πείσουμε ότι μπορούμε να είμαστε παραγωγικοί και κυρίως αξιόπιστοι».

- ΕΞΕΙΣ ΣΑΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΑΝΤΕΞΕΤΕ ΑΛΛΗ ΠΙΕΣΗ; Ο ΣΤΟΧΟΣ ΕΙΝΑΙ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΜΝΗΜΟΝΙΟ Η ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΗ ΔΑΠΑΝΗ ΝΑ ΦΤΑΣΕΙ ΣΤΟ 1% ΤΟΥ ΑΕΠ.

«Να ξεκαθαρίσουμε κάτι. Μια επιχείρηση μπορεί να βρει μηχανισμούς και πιθανότητες να είναι ευέλικτη και να επιβιώσει σε ένα μικρότερο σχήμα, βέβαια με ότι αυτό συνεπάγεται σε θυσίες, κυρίως σε θέσεις εργασίας, επενδύσεις στην Ελλάδα και συνεισφορά στην οικονομία. Το ζητούμενο όμως για τον κλάδο δεν είναι αυτό αλλά ο Έλληνας ασθενής. Και θα είμαι πιο συγκεκριμένος λέγοντας ότι για το 2013 προβλέπεται η δαπάνη φαρμάκου του ευρωπαίου πολίτη των 27 χωρών να είναι υψηλότερη κατά 50% από αυτήν του Έλληνα πολίτη. Για το 2014 χειροτερεύει ακόμη περισσότερο εις βάρος των Ελλήνων ασθενών. Είναι δεδομένο λοιπόν ότι η πρόβλεψη

για δαπάνη στο 1% είναι προαναγγελία καταστροφής. Επαναλαμβάνω ότι η πολιτική στο φάρμακο πρέπει να βασίζεται και σε απόλυτα νούμερα αλλά και σε κοινωνικά κριτήρια διαβίωσης. Πρέπει να υπάρχει το αντικειμενικό επίπεδο που εξασφαλίζει αξιοπρεπείς συνθήκες περίθαλψης. Πόσο δύσκολο είναι πια να γίνει κατανοητή αυτή η λογική;»

- ΚΛΕΙΝΟΝΤΑΣ ΘΑ ΗΘΕΛΑ ΝΑ ΜΑΣ ΔΩΣΕΤΕ ΣΥΝΟΠΤΙΚΑ ΜΕΡΙΚΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΠΟΥ ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΙΝΗΘΕΙ Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΥΓΕΙΑΣ.

«Καταρχήν να πω ότι υγεία δεν είναι μονό το φάρμακο. Όλοι μαζί προσπαθούμε για τη μείωση της δαπάνης, κι εμείς πιστεύω ότι αποτελούμε ισχυρό παράδειγμα λόγω της άμεσης ανταπόκρισης μας στην προσπάθεια αυτή. Από κει και πέρα απαιτούνται περαιτέρω κινήσεις και γιατί όχι και επενδύσεις με μεσοπρόθεσμη απόσβεση και σημαντικά οφέλη για τη χώρα. Πιστεύω πως ακόμη και αυτή τη δύσκολη στιγμή με τους υπάρχοντες πόρους, μπορούμε να έχουμε αποτέλεσμα. Ο περαιτέρω εξορθολογισμός των δαπανών, μπορεί να επιτευχθεί όχι μέσα από βίαιες και οριζόντιες

μειώσεις αλλά μέσα από την καθιέρωση ενός συστήματος αποζημίωσης του ΕΣΥ σύμφωνα με το παραγόμενο έργο και την επιβάρυνση των πολιτών ανάλογα το εισόδημά τους. Πρέπει να αφήσουμε περιθώρια να ζήσουν οι ανασφάλιστοι, οι άποροι και οι φτωχοί. Τα δίκτυα των υπηρεσιών πρωτοβάθμιας φροντίδας οφείλουν να αναδιοργανωθούν. Απαιτείται αναδόμηση του ΕΣΥ και όχι η κατάρρευσή του, όπως την προοιωνίζει η χωρίς τέλος μείωση των δαπανών για την υγεία.

Στην κατεύθυνση αυτή οι μεταρρυθμίσεις πρέπει να προσανατολίζονται και στην αποκατάσταση των χαμένων πόρων αλλά και την αύξηση αυτών που αποτελούν τη χρηματοδοτική βάση του ΕΟΠΥΥ. Απαιτείται ακόμη η αναμόρφωση της δομής της αγοράς των υπηρεσιών, με κύριους άξονες την εισαγωγή κλειστών προϋπολογισμών, την παροχή κινήτρων αποδοτικότητας και παραγωγικότητας και την δημιουργία ολοκληρωμένων Δικτύων Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας».

[SID:7671991]

